

71ND

11/57

ONDÖRT MÂSUMU TANIYALIM

13. MÂSUM , İMAM HASAN ASKERİ (a.s)

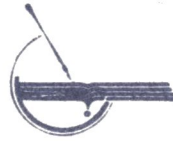
Seyyid Mehdi DADVER

Çeviri

Muhammed MUCAHİDİ - M. Cevad İSLAMİ

ONDÖRT MÂSUM'U TANİYALIM

MUJAYYAT

Ondört Mâsum'u Tanıyalım

Yazan: Hücet'ül İslam Seyyid Mehdi DADVER

Çeviri: Muhammed MUCAHİDİ - M. Cevad İSLAMİ

Yayınlayan: Ensariyan Yayınları

P.O.Box 37185/187

Kum-İran İslam Cumhuriyeti

Tel: (251) 21744

Birinci Baskı: 1414 Kâmeri - 1993 Miladi

Tiraj: 3000

Bismillahirrahmanirrahim

YAYINCININ ÖNSÖZÜ

Allah ile kulları arasındaki bağlar ve ilahi feyizlerin insanlara ulaşmasındaki vasıtalar olan peygamberleri (a.s) ve Allah'ın lütuf ve inayetinin mazharları olan masum imamları (a.s) tanıma, insani kemale eğilimi olan biz nakıs insanlar için bir zorunluluktur. Çünkü ancak onların hayat, siret ve ahlakını bilmekle mutluluk yolunu bulabilir, dünya ve ahiret saadetine erişebiliriz. Elinizde olan bu kitaplar yeni kuşağın okuyup din önderlerimizin hayatlarını örnek edinerek içinde bulunduğumuz madde dünyasının sıkıntıları, sorunları ve ruhi bulanımlarından kurtulması için hazırlanmış ve türkçeye çevrilmiştir.

Bu arada yazarımız hüccet-ül islam seyyid Mehdi AYETULLAHİ (Dadver)ye ve değerli mütercimler sayın Hüccet-ül islam Muhammed MUCAHİDİ ve Hüccet-ül islam M. Cavad İSLAMİ'ye içten teşekkürlerimizi sunar, Allah Teala'dan cümlesinin tevfik ve saadetini dileriz.

Muhammed Tâki ENSARİYAN

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ
وَوَطَّأَهُمْ تَطْهِيراً.

TAKDİM

"Bütün hamdlar alemlerin Rabbine mahsustur. Salat ve Selam onun yaratıklarının en hayırlısı Hz. Muhammed (s.a.v) ve Ehl-i Beytine olsun. Öyle bir ehli Beyt ki, Allah her türlü kötülüğü onlardan giderdi ve onları tertemiz kıldı."

İnsanın eğitiminde, örnek edindiği kişilerin büyük etkisi vardır. Bütün bir insanlık için kendisinde güzel örnekler olan Resulullah (s.a.v) aramızda iki değerli emanet bırakmıştır: Biri kur'an-ı kerim ve diğeri ise Ehl-i Beyt (a.s)dır. Kur'an-ı Kerim bizim için hayat kitabımız, hayat kaynağımız, Ehli Beyt ise bizleri Kur'an'ın emirleri doğrultusunda yönlendiren ameli örneklerimizdir.

Bu yüzden onların hayatını okumak ve bilmek, bütün müslümanlar için özellikle çeşitli entrikalar öz kültüründen, öz değerlerinden uzaklaştırmaya çalışılan yeni kuşak için bir zaruret teşkil etmektedir. Bu zarureti göz önünde bulundurarak değerli araştırmacı yazar Hüccet'ül islam vel müslimin Seyyid Mehdi DADVER'in onlarca tarih kitabından faydalanarak çocuklar için kaleme aldığı bu mecmuayı farsçadan türkçeye kazandırdık ki tüm Ehlibeyt dostları bu kitaplardan faydalansınlar.

Bu kitabın hazırlanmasında bizlere yardımcı olan tüm kardeşlerimize teşekkür ederiz. Eğer baskı esnasında bazı hatalar meydana gelmişse, bu hatalardan dolayı özürlerimizi kabul etmenizi, tavsiye ve tenkitlerinizle bizlere yardımcı olmanızı umarız.

Allah cümlemizi Ehli Beyt'in(a.s) izinden gidenlerden eylesin.

İhlas ile hizmet bizden, tevfik Allah'tandır.

Muhammed MUCAHİDİ

M. Cevad İSLAMİ

DOĞUMU:

İmametın onbirinci yıldızı, velayet gökyüzünün ufku, Medine’de doğdu ve Samerrada battı. Adı Hasan, künyesi Ebu Muhammed ve meşhur lakabı Zekiye ve Askeri idi. Babası Hz.Hâdi(a.s) ve annesi Süsen’dir. 22 yaşında iken babası şehit oldu. Babasının şehadetinden sonra 6 yıl imamet makamında kaldı ve mübarek ömrü 28 yıl sürdü. Hicri 260 yılında Abbasi halifesi Mu’temed tarafından şehit edilerek Samerra’da toprağa verildi. Onun tek evladı, zuhuru ile dünyayı adaletle dolduracak Mehdi’dır.

İslam, İmam Hasan Askeri(a.s) zamanında şiddetli baskı yüzünden, nüfuzunu ve yayılma gücünü kaybetmişti. Tağuti güçler, özellikle de Mütevekkil, İmam(as)’ı halktan uzaklaştırmaya çalışıyordu. Onlar, onikinci imamın, İmam Hasan Askeri(as)’ın oğlu olduğunu ve gözlerden kaybolarak gelecekte İslam ümmetinin rehberliğini üzerine alacağını, tek bir islam devleti kuracağını bildiklerinden, İmam Hasan Askeri(a.s)’ı sıkı kontrol altında tutuyorlardı ama, Allah(cc), Musa(a.s)’ı Firavun’un sarayında koruduğu gibi, islam ümmetinin gelecekteki rehberini de gözlerden uzak bir yerde yarattı.

AHLAKİ ÖZELLİKLERİ:

İmam Hasan Askeri(a.s) vakarlı birisi olmakla birlikte, Kur'an'ın da eşsiz müfessiri idi. Onun toplantılarında her zaman yüzden fazla meşhur alim hazır olurdu. İmam Hasan Askeri(as)'ın Irak'ta kaldığı 16 yıllık süresi içinde Şam'dan Medine'ye dek her yerde ve özellikle de İran'da ilmi ve manevi nüfuzu o kadar artmıştı ki, Abbasi halifesi El'mu'tez'in sarayını dahi etkisi altına almıştı. Onun sarayında çalışan tüm alimler, onun ilmine hayran idiler.

İmam(as), İran'a yolculuk yaparken Kum ve Rey'den geçip de Levasan şehrine vardığında, Ehli Beyt(as) mektebinin aşıkları onun etrafını çevirerek sevgi gösterilerinde bulundular. Levasan'da halka karşı konuşma yaptı ve bir mescid yaparak, orayı kendilerine merkez yapmalarını istedi. Onun bu emri o kadar etkiliydi ki, halk bir günde 70 mescid inşaatına başlamıştı.

Birgün, Ali(a.s) ailesinin düşmanı olan Abbasi hükümetinin adamlarından biri Ahmet bin Hakan'a şöyle dedi: Ben, Samerra' da Beni Haşim ailesinde, İmam Hasan Askeri gibi faziletli ve takvalı birini görmedim. Eğer halifelik Abbasi ailesinden dışarı çıkarsa, O'ndan başkası bu makama layık olamaz. Daha sonra şöyle dedi: "Birgün babamın yanına gitmiştim. O, peygamber ailesine düşman olduğu halde, Hasan Askeri(a.s) yanına geldiğinde ayağa kalkarak elinden öptü ve onu kendi yerine oturttu. Bir öğrencinin öğretmeni karşısında oturduğu gibi oturarak sözlerine kulak verdi."

Ebu Yusuf, Onun cömertliği hakkında şöyle der: "Geçimim zorlaşmıştı.Çocuklarımla üzerinde fazla duramıyordum. Hepimiz aç ve rahatsız idik. Akrabam olduklarından, bana yardım etmeleri için Abbasilerin yanına gittim. Onlar dünya hayatına o kadar dalmışlardı ki sözlerimi bile dinlemediler. Birgün İmam Hasan Askeri(As)'ın yanına giderek, sorunlarımı ona söyledim. Üzerinde bulunan 400 dinarın hepsini bana vererek, "git aileni bu perişan durumdan kurtar," dedi.

Birgün Ali bin Cafer'e, fakir dostlarına dağıtması için, ikiyüzbin dinar gönderdi. 6 yıllık imametinin 3 yılı zindanda geçtiği halde, tüm sorunlarına ve rahatsızlıklarına rağmen halka güler yüzle davranırdı. Zindanda başına en kötü ve acımasız nöbetçileri, ona eziyet etmesi için diktikleri halde, İmam Hasan Askeri(as)'ın ibadet ve takvasına o kadar hayran olmuşlardı ki gardiyan, onlara; İmam'a iyi davrandığınızı duydum, diye kızdığında şöyle dediler:" Allah'ına her zaman ibadet eden, gündüzleri oruç tutup, geceleri ibadet eden birine eziyet etmemizi nasıl istersin"?

Mütevekkil'in veziri Abdullah bin Hakan çok gururlu ve insafsız biri olduğu halde İmam(as)'ı gördüğü zaman ayağa kalkar, eğer atının üzerinde ise, çabucak aşağı inerdi. O, Hazret hakkında şöyle der: "Hasan Askeri(as) akşamları ibadet ve dua ile meşgul olur, gündüzleri oruç tutardı. O kadar yumuşak kalpli idi ki, dualarında düşmanlarını dahi unutmazdı. Fakir veya yolda kalmış biri ile karşılaştığında neyi varsa ona bağışlardı".

Birgün halife ona baskı yapması ve eziyet etmesi için İmam (a.s)'ı Tehrir adlı birine teslim etmişti. Halifenin emriyle O'nu parçalamaları için, yırtıcı hayvanların yanına attıklarında, tüm hayvanlar O'nun etrafında toplanarak kendilerini ona sürüyorlardı. Bu sahneyi gören halife, onu serbest bırakarak ona daha çok hürmette bulundu.

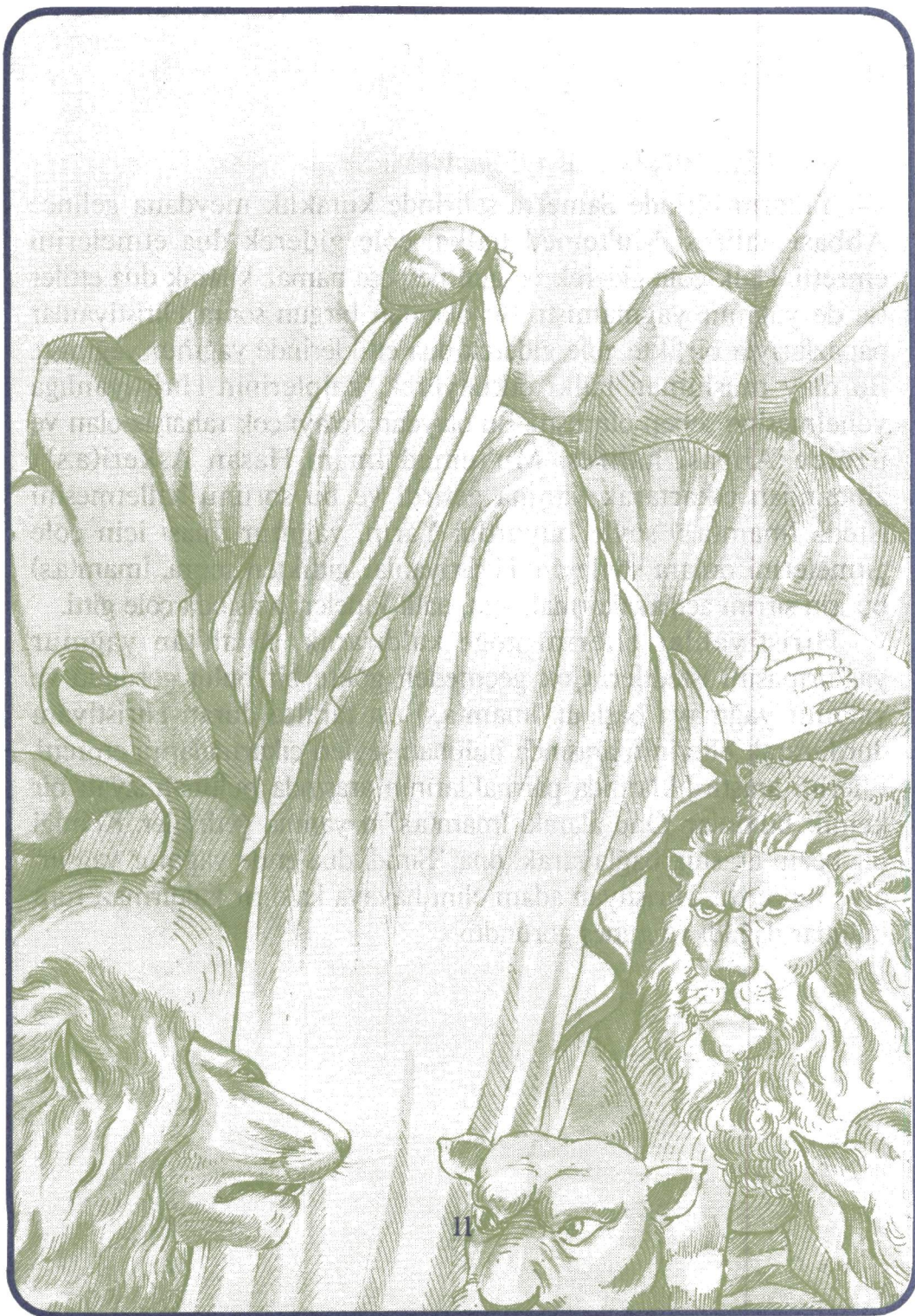
Samerra da hristiyanların başrahibi sayılan biri vardı ve tüm hristiyanlar ona saygı gösterirlerdi. O, birgün İmam(a.s)'ın huzuruna çıkarak müslüman oldu. Ona, niçin müslüman olduğunu sorduklarında şöyle dedi: "Ben, bu şahısta öyle mucizeler gördüm ki, sadece İsa(a.s) da varolan mucizelerdir".

İMAM HASAN ASKERİ(A.S)'IN İLMİ:

O, ilimde dalgalı ve coşkun bir deniz gibi, ilme susayanları doyururdu. Harezmi'nin dediğine göre 18 bin alim onun toplantılarından faydalanmıştır. Abbasi sarayından ona biat eden ilk kişi, El'mu'tez'in sarayında çalışan meşhur İran'lı Muhammed bin Mesud Şirazi idi.

Tarihçiler şöyle der: İmam(a.s)'ın ilmi o kadar geniş ki Ebu Nasr Farabi'nin öğretmeni olan Kindi onunla yaptığı tartışmalarda yenilerek İslam'ın aleyhine yazdığı kitabını yakmak zorunda kalmıştı.

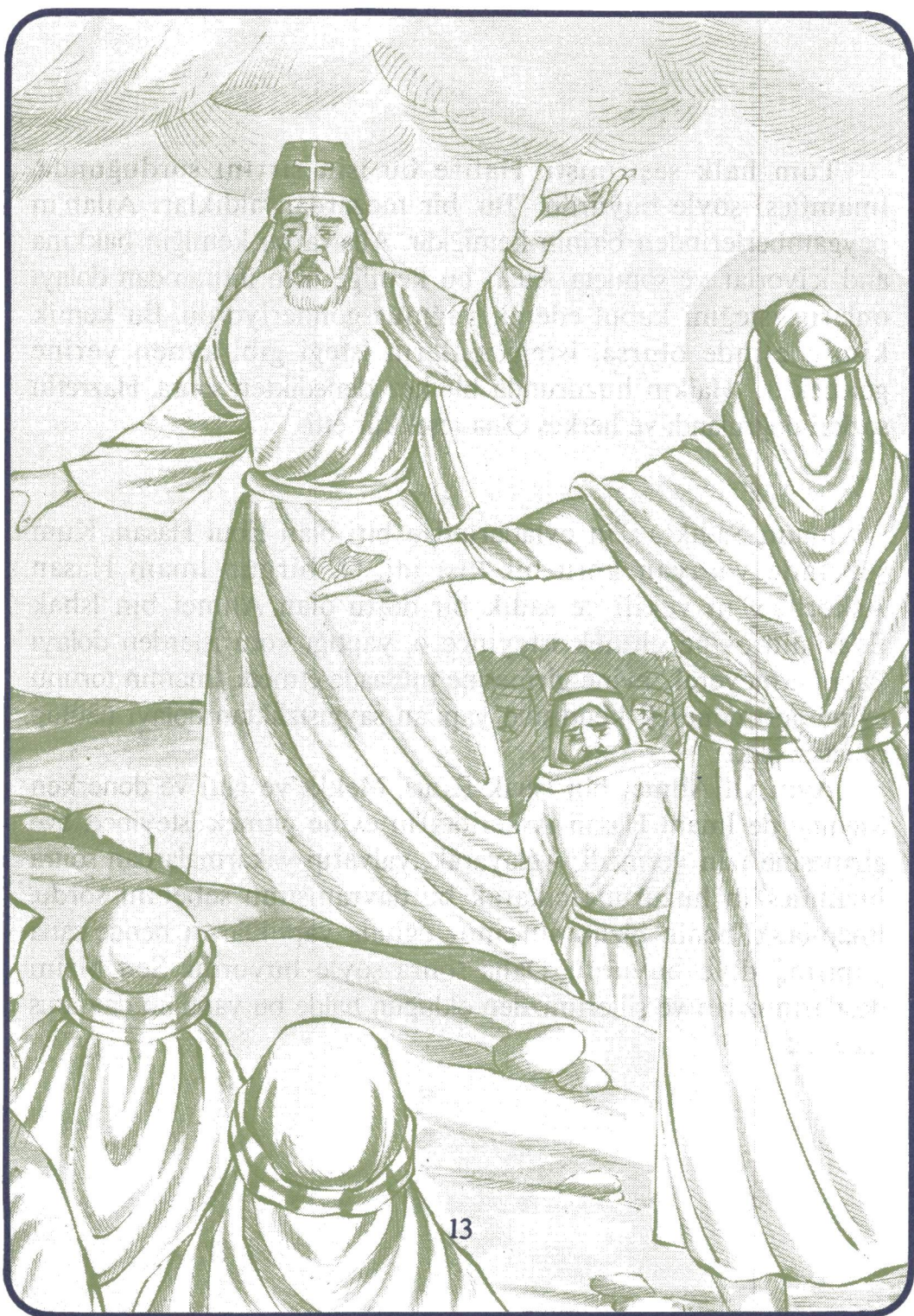
Hristiyanlar, onu hristiyan sayacak kadar ilmine hayran olmuşlardı. Çeşitli ülkelerden gelen halk, ona soru sorarken, İmam(a.s) onların kendi dilleriyle cevap verdiğinde şaşırıyorlardı.

RAHIPLERİN SIRRINI İFŞA ETMESİ:

Yılların birinde Samerra şehrinde kuraklık meydana gelince Abbasi halifesi Mu'temed halka, çöle giderek dua etmelerini emretti. Halk çöle giderek üç gün peşpeşe namaz kılarak dua ettiler ise de yağmur yağmamıştı. Bu olaydan birgün sonra Hristiyanlar papazlarıyla birlikte çöle giderek dua ettiklerinde yağmur yağmıştı. Bu olay müslüman halkı etkileyerek, kalplerinin Hristiyanlığa yönelmesine sebep olmuştu. Bu olaydan dolayı çok rahatsız olan ve üzülen Abbasi halifesi Mu'temed İmam Hasan Askeri(a.s)'ı zindandan çıkartarak yanına getirdi ve bu sorunu halletmesini istedi. İmam(a.s) şöyle buyurdu: Yarın, yağmur duası için çöle gitmelerini onlara söyleyin. Hristiyanlar gittikten sonra, İmam(a.s) bu işin sırrını açığa çıkarmak için, halk kitleleri arasında çöle gitti.

Hristiyanlar ellerini göğe kaldırarak, Allah'tan yağmur yağdırmasını istediler. Çok geçmeden gökte bir bulut görüldü ve yağmur yağmaya başladı. İmam(a.s) üst tarafta duran Hristiyanı durdurarak ellerinin arasında bulunan şeyleri çıkarmalarını emretti. Ellerini araştırdıklarında parmaklarının arasında bulunan siyah bir kemik buldular. Onu alarak, İmam(a.s)'ın yanına getirdiler. Kemiyi bir bezin arasına bağlayarak, ona; "Şimdi dua et de yağmur yağsın" diye buyurdu. Hristiyan adam elini havaya kaldırır kaldırmaz, tüm bulutlar dağıldı ve güneş görüldü.

Tüm halk şaşırmişti. Halife bu işin sırrını sorduğunda, İmam(a.s) şöyle buyurdu: "Bu, bir mezardan aldıkları Allah'ın peygamberlerinden birinin kemiğidir. Allah'a bu kemiğin hakkına and içiyorlar ve sonuçta Allah bu kemiğe olan ihtiramdan dolayı onların isteğini kabul ederek yağmur gönderiyordu. Bu kemik kimin elinde olursa, isteği, onların isteği gibi aynen yerine gelecektir," Halkın huzurunda bir kez denedikten sonra, Hazretin sözleri doğrulandı ve herkes O'na teşekkür etti.

İMAM HASAN ASKERİ(A.S)'IN EĞİTİM TARZI:

İmam Sadık(a.s)'ın evlatlarından biri olan Ebul Hasan, Kum şehrinde yaşayan kötü bir kişi idi. O, birgün İmam Hasan Askeri(a.s)'ın vekili ve sadık bir dostu olan Ahmet bin İshak Eş'ari'nin evine gitmek isteyince o, yaptığı kötü işlerden dolayı kabul etmeyerek, evine girmesine müsaade etmedi. İmamın torunu evine geri dönerek kendisine yapılan saygısızlıktan dolayı üzüлp rahatsız oldu.

Aynı yıl Ahmet bin İshak Eş'ari, Mekke'ye gitti ve dönerken Medine de İmam Hasan Askeri(a.s)'ın evine gitmek isteyince, eve girmesine izin vermedi. Ağlayarak, yalvarıp yakarmalardan sonra İmam(a.s)'ın huzuruna çıkarak bu davranışının sebebini sordu. İmam(a.s); "Senin bizim amcamız oğluna yaptıklarını bende sana yaptım," diye buyurdu. Daha sonra şöyle buyurdu: Sen bizim dostlarımızdan ve şiilerimizden olduğun halde bu yaptığın davranış hata idi.

O, Hazret şöyle dedi: "Ey Resulullah(s)'ın oğlu! O, günahkar ve kötü bir adam olduğundan, onu cezalandırmak ve yaptığı kötü işlerden alıkoymak istediğimden dolayı ona böyle davrandım".

Hazret: "Yaptığın davranış, doğru değildi. İslam dini bu gibi adamlara böyle davranmaz. İslam, onları hidayet ederek, doğru yola kavuşturur."

Ahmet, Kum şehrine geri döndüğünde, eşraftan büyükler onu görmeye gelmişti. Bu arada İmam Sadık(a.s)'ın torunu Ebul Hasan'da orada idi. Ahmet, onu görür görmez, yerinden kalkarak, ona saygı ile davranıp kendi yerine oturttu. Ebul Hasan şaşırarak; Önceki yaptıklarıyla şu an yaptıkların çok değişmiş, bunun sebebini anlatır mısın? diye sorduğunda, Ahmet, başından geçenleri tüm ayrıntısıyla ona anlattı. Ebul Hasan o kadar utanmıştı ki, oradan kalkıp eve gittiğinde, kötü işleri bırakarak, takvalı olma kararı aldı. Ondan sonra mümin ve temiz kalpli insanlardan olmuştu.

HAZRETİN GAYB ALEMİ İLE OLAN İRTİBATI:

Birçok kitapta İmam Hasan Askeri(a.s)'ın insanları hayrete düşüren birçok mucizeler yazılı ise de biz sadece dört tane örneğini sizlere sunacağız:

1- Cafer-i Corcani şöyle der: Hacca gidip İmam Hasan Askeri(a.s)'ın huzuruna çıktım. Şiilerinin bana verdiği paralar yanımda idi ve ben bu paraları kime vermem gerektiğini soracaktım. Huzuruna çıktığımda ben söze başlamadan o şöyle buyurdu: "Yanındaki paraları hizmetçim Mübarek'e ver". Ben paraları hizmetçiye vererek, Ona Gorgan şehrindeki dostlarının

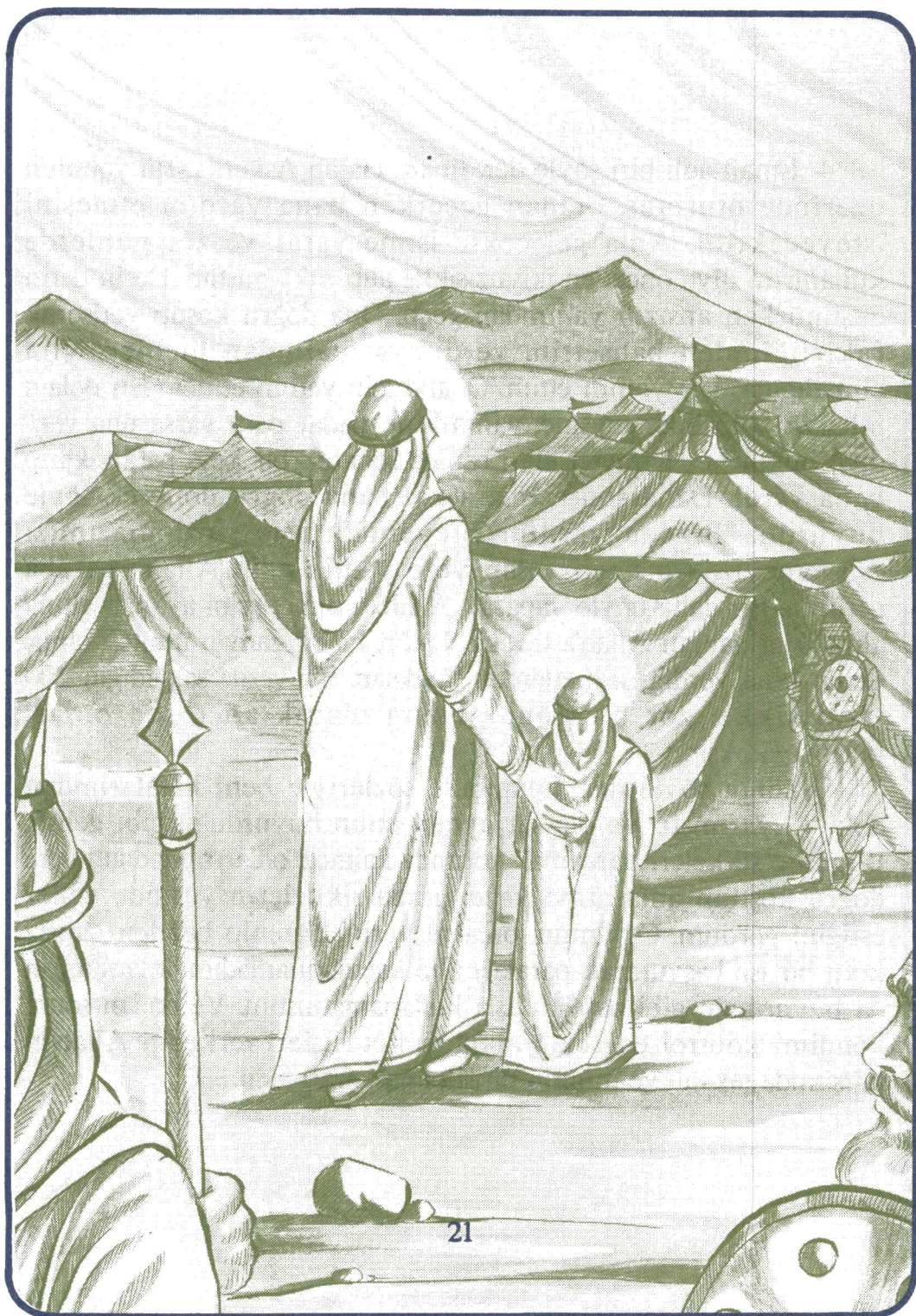
selamı olduğunu söyledim. O şöyle buyurdu: "Allah onlara zahmetlerinin karşılığını versin. Sen Gorgan'a geri dönüyorsun ve Allah sana bir erkek çocuk verecek. Onun adını Şerif koy. O, bizim dostlarımızdan ve şiilerimizden olacaktır. Allah, dostlarımızdan biri olan İbrahime de bir erkek çocuk verecek, ona söyle oğlunun adını Ahmet koysun. O da gelecekte bizim dostlarımızdan olacaktır." Ben vedalaşarak oradan ayrıldım ve zaman ilerledikçe olaylar onun buyurduğu gibi gelişmeye başlamıştı.

2- Sünni alimlerden olan Şeblenci, Ebu Haşim'in şöyle söylediğini naklediyor: Ben, İmam Hasan Askeri(as)'ın ashabından dört kişi ile birlikte zindanda idim. Birgün İmam yanıma geldi ve onun etrafına toplanarak konuşmağa başlamıştık. Aramızda, kendini Ali(as)'ın evlatlarından sayan biri de vardı. İmam(as) ona dışarı çıkmasını emretmişti. O, dışarı çıkınca, Hazret şöyle buyurdu: "Bu adam yalan söylüyor ve bizden değildir. O, halifenin casusudur. Sizin hakkınızda bazı raporlar düzenleyerek, ona vermek için, elbisesine saklamıştır". Biz onu getirerek üzerini aradığımızda gerçekten de İmamın buyurduğu gibi bizim hakkımızda bir çok raporlar düzenlemişti. Ve eğer bu raporlar halifenin eline geçseydi mutlaka bizi öldürürdü. Hepsini yırtarak ortadan kaldırdık ve ondan sonra daha dikkatli davrandık.

3- İbrahim adlı biri şöyle der: Bana ve kardeşime babamın kaybolarak evlatlarından uzak bir yere yolculuk yaptığını haber verdiler. Birlikte Medine'den Irak'a geldik. Ben, İmam Hasan Askeri(as)'ın yanına giderek babamın bulunması için bize yardım etmesini isteyecektim. Çünkü, sadece o, imamet ilmi sayesinde bize

onun yerini söyleyebilirdi. Uzun bir yolculuktan sonra İmam(as)'ın evine vardık. Epey zaman orada kalarak, İmam(as)'ın evinden birinin dışarı çıkmasını ve bizim oraya geliş sebebimizi ona bildirmesini bekledik. Düşünceye dalıpta işimin geleceğini düşünürken ansızın evin kapısı açıldı ve hizmetçisi dışarı çıkarak; İmam(as)'ı görmek için Medine den gelen İbrahim adlı misafir hanginizsiniz? diye söyledi. Ben, sevinerek ayağa kalkıp; buyurunuz, epey bir zamandır bekleyen benim, dedim. O, beni gözleriyle süzerek bana bir kese verip şöyle dedi: İmam (as), "bu paralar senin yolculuk masraflarına yeter, Al ve yoluna devam et.Çok geçmeden babanı bulacaksın." dedi: Ben şaşkınlıkla keseyi alarak kendi kendime, İmam(as) ile görüşerek olayı ona anlatmadığım halde, benim zihnimden geçenleri nereden anladı? diye düşünüyordum. Ben, babamın yerini öğrenmek için hizmetçiden, beni İmam(as)'ın yanına götürmesini isteyecektim ama, diğer yandan onun, yoluna devam et, sözü aklıma geliyordu. Ansızın gizli bir gücün beni Taberistan'a doğru çektiğini ve beni oraya doğru yolculuk yapmaya zorladığını hissettim. Hiçbir şeye aldırış etmeden, Taberistan'a doğru yola çıktım. Oraya varıp uzun bir süre dolaştıktan sonra babamla karşılaştım. Ona doğru koşarak, onu kucakladım. Onu bulduğumdan dolayı çok sevinçliydim. Ben, başımdan geçenleri babama anlattım ve her ikimizde İmam(as)'ın kalbimizden geçenleri bildiğini anladık. Şaşkınlığım; yolculuk masrafı olarak verdiği paradan bir dirhem dahi kalmadığını ve paranın tam o şehre varana dek yettiğini görünce, daha da artmıştı.

4- İsmail adlı biri şöyle der: İmam Hasan Askeri(as)'ın yolunun üzerinde oturmuş, oradan geçerken bana yardım etmesini isteyecektim. Ama gelecekte işime yarar ve zor günlerde kullanırım diye önceden ikiyüz sikke alıp, saklamıştım. Derin derin düşünürken ansızın yanımdan geçti. Ona doğru koşup yetişerek fakirliğimden bahsettim ve dünya malından hiçbir şeyim olmadığına dair yemin ettim. O, and içip yemin etmemden dolayı rahatsız olup hizmetçisine;"yanında ne kadar para varsa ona ver," diye buyurdu. Hizmetçi elini cebine sokarak bir kese para çıkarıp bana verdi. Daha sonra İmam(a.s) bana doğru dönerek şöyle buyurdu: "Bizden yardım isteyen den asla yardımlarımızı esirgemeyiz. Ama sen yalan yere yemin edip Allah'ı gazaba getirdin. Bir daha böyle yaparak Allah'ın nimetlerini ayaklar altına alma. Her zaman Allah'a tevekkül edip, hiçbir zaman ümitsiz olma. Onun sana verdiği nimetlerden faydalan. Bir yerde sakladığın 200 altın sikke, zor bir günde lazım olacak ama, sen onları bulamayacaksın."

O adam şöyle der: İmam(a.s), sözleriyle beni hatalarımdan dolayı uyarmıştı. Ve olaylar aynen onun buyurduğu gibi gelişti. Birgün o sikkeleri harcamak zorunda kalınca, onları sakladığım yere doğru koştum ama orayı kazdığım da sikkelerin yerinde yeller estiğini gördüm. Oğlumun, onların yerini öğrenip benden izinsiz kötü bir işe başvurarak paraları alıp kaçtığını anladım. İmam(as)'ın da buyurduğu gibi paraları asla kullanamamıştım. Ve ondan sonra kendimi kontrol ederek, yaptığım kötü işleri terkedip Allah'ın karşısında takvalı ve mümin birisi olma kararı aldım.

ASHABINDAN BİRİNE YAZDIĞI MEKTUP:

O, dostlarına ve şiilerine çeşitli mektuplar yazardı. Bunlardan biri Şianın büyük alimlerinden biri olan Ali bin Babeveyh-i Kumm'ye yazdığı mektuptur ki bir bölümünün tercümesi şöyledir:

"Allah'a hamd ve senadan sonra, ashabımızdan biri olan sana, takvalı olmanı, halkın hatalarını affetmeni, sinirlerini yatıştırmanı, akrabalarını ziyaret ederek acılarını paylaşmanı ve fakirlere yardım etmeni tavsiye ederim. Dindar ol ve Kur'an'la tanış, namazlarına ve ibadetlerine dikkat et. Söylediklerimi uygulamayı ve şiilerimi söylediklerimi uygulamaya zorlamayı umarım."

ŞEHADETİ:

Dört yaşında iken Samerra'ya sürgüne gönderilmişti ve halifenin ordusunun merkezi olan Asker denilen yerde halife tarafından gözaltına alınmıştı. Bu yüzden Askeri adıyla tanındı.

Babasının şehadetinden sonra Abbasi halifesi Mu'temed'in emriyle zindana atılmıştı. Onun takvası ve maneviyatı zindandaki herkesin dikkatini çekerek kendi ahlakına hayran kalmışlardı. Halifenin adamları hergün onun durumunu halifeye bildiriyorlardı. Sonunda hicri 260 yılının Rebiulevvel ayının 8'inde şehit oldu ve babasının kabrinin yakınlarında toprağa verildi.

Onun şehadetinden sonra, sapık bir adam olan ve halifenin adamlarından sayılan kardeşi Cafer Kezzab, cenaze namazını kılmak istedi ama ansızın Hazretin küçük yaştaki oğlu Mehdi ilerleyerek onu itip, amcasının yerine geçti ve babasının cenaze namazını kıldırttı. Ondan sonra Mehdi(a.f.)'nin küçük gaybet dönemi başladı. Sadece şiilerinin küçük bir bölümü onun huzuruna çıkma şerefine nail oldular. Abbasi halifesinin, onun saklandığı yeri bulmak için faaliyetlerde bulunduğu için kimsenin ona yaklaşmaması için büyük gaybet dönemi başladı. O, inkılabının temeli hazırlanıncaya dek, gözlerden uzak kalacaktır.

İMAM HASAN ASKERİ(AS)'DAN KISA SÖZLER:

- 1- Lüks yaşantıdan ve israftan kaçın ve gösterişsiz hayat yaşa.
- 2- Kime rastlarsan selam ver. Bir toplantıya girdiğinde aşağıda otur. Çünkü bu iş tevazudur.
- 3- Yalandan çekin. Çünkü yalan kötülüklerin anahtarıdır.
- 4- Benim Ehli Beytimi sevmeyen münafıktır.
- 5- Kıyamete inanan herkes, verdiği söze bağlı kalır.

AŞAĞIDAKİ SORULARI CEVAPLANDIRINIZ:

- 1- Hazret niçin baskı altında tutuluyordu?
- 2- Mütevekkil'in veziri İmam(as) hakkında ne düşünüyordu?
- 3- Müslümanları meraktan nasıl kurtardı ve hangi sırrı açıkladı?
- 4- Halka nasıl davranıyordu?
- 5- onun zamanında şiilerin durumu nasıldı?

KİMLİĞİ

Adı: Hasan

Lakabı: Askeri

Künyesi: Ebu Muhammed

Babası: Hz.Ali Naki(as)

Doğum tarihi: Hicri 232.yıl

İmamet müddeti: 7 yıl

Ömrü: 28 yıl

Şehadeti: Hicri 260 yılında Abbasi halifesi Mu'temed tarafından şehid edildi.

Defnedildiği yer: Irak şehirlerinden Samerra.

1. 1940-1941. y. 1. kvartal

- 1-1940-1941. y. 1. kvartal
- 2-1940-1941. y. 1. kvartal
- 3-1940-1941. y. 1. kvartal
- 4-1940-1941. y. 1. kvartal
- 5-1940-1941. y. 1. kvartal

1940-1941. y.

1940-1941. y.

1940-1941. y.

1940-1941. y.

1940-1941. y.

1940-1941. y.

1940-1941. y.

1940-1941. y.

1940-1941. y.

1940-1941. y.

1940-1941. y.

101